

“WIE WORDT OMA?”
(HWA WURDT BEPPE)

Blijspel in drie bedrijven

door

JAN DE VRIES

vertaling

F. Drost

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: “**WIE WORDT OMA?**” gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DUNEMA, eigenaar/directeur van het Dunema-koncern.

JAAP DE JONG, kantoorklerk.

WELMOED, vrouw van Jaap de Jong.

SANDRA, dochter van Dunema.

BEN, zoon van Jaap en Welmoed, gaat met Sandra.

ERNA, eerdere vrouw van Dunema.

YVONNE, vriendin van Dunema.

TONEEL:

Alle drie bedrijven kunnen zich afspelen in één en dezelfde decorbouw, namelijk een kamer, met rechts en links een deur en graag ergens in de linker of rechter zijwand een raam. Kleine veranderingen in deze kamer moeten de suggestie geven in een ander vertrek te zijn. Zo speelt het eerste tafereel van het eerste bedrijf zich af in het privékantoor van Dunema. De kamer behoeft dan niets anders te bevatten dan een grote schrijftafel, waarachter Dunema zit en vóór de schrijftafel staat een stoel. Op de schrijftafel twee telefoontoestellen en een belletje. Verder alleen de agenda van Dunema. (N.B. Men kan dit tafereel eventueel vóór het voorbeeld spelen) Het tweede tafereel suggereert een eenvoudige ietwat burgerlijke, maar zeer nette huiskamer van Jaap en Welmoed. En het tweede en derde bedrijf speelt zich verder af in de volkomen ongezellige huiskamer van Dunema. De schrijftafel van het 1e tafereel kan met een tafelkleed erover in het 2e tafereel gebruikt worden als huiskamertafel. De kamer van Dunema in het tweede en derde bedrijf is misschien het beste in te richten als salon. Midden een laag tafeltje, geheel rechts en links een bank.

EERSTE BEDRIJF

eerste tafereel

(Dunema zit achter zijn schrijftafel en bladert verveeld in zijn agenda. Behalve de twee telefoontoestellen en een belletje (plus zijn agenda) bevinden zich nog enkele flesjes met pillen op de schrijf tafel. Dan pakt Dunema de telefoon en draait een kort nummer, terwijl hij in zijn agenda blijft bladeren)

DUNEMA: Ja Lycklema, met mij. Ja, ik ben er weer. Hoe zit dat met die duizend ton boter voor Engeland? Komt daar nog wat van offe... Oh... is die er al bijna... Natuurlijk is dat goed, prima zelfs, maar ik dacht dat we daar eerst nog over bellen moesten. Oh..., heb jij dat al gedaan?... Of dat goed is? Vanzelf, waarom niet? Als de boter de deur maar uitkomt én... niet meer terugkomt natuurlijk. Maar daar zal jij ook wel voor zorgen. *(klapt de hoorn op de haak)* Dat doet maar en dat doet maar tegenwoordig: ik tel niet meer mee; ze kunnen het zonder mij wel af. *(draait een nieuw kort nummer)* Ja, met mij. Die stafvergadering, wanneer is die precies? Wáát! Is die al geweest! Dus zonder mij! Of ik dan wat bijzonders had mee te delen? Néé, maar daarom wil ik nog wel... Oh... wilde je mij niet overbelasten? Dat is erg vriendelijk van je. Natuurlijk vertrouw ik het jou wel toe!! Nou, je doet je best maar! *(kwakt hoorn op de haak en roept)* Ja! Binnen! *(want de Jong klopte op de deur)*

DE JONG *(op)*: Goede morgen, meneer de directeur. U had me laten roepen?

DUNEMA: Ja. Ga zitten, de Jong.

DE JONG: Dank u wel, meneer de directeur. *(gaat zitten)*

DUNEMA: Hoe dikwijls moet ik je nu nog zeggen, de Jong, dat je dat directeur wel achterwege kan laten, als er geen anderen bij zijn. Nu jouw zoon met mijn dochter aan de haal is...

DE JONG *(invallend)*: Met uw permissie, meneer Dunema.

DUNEMA: Niks geen permissie. Ze zijn gewoon aan de haal. Hoe wou je het anders noemen? Ze komen mekaar tegen, ze kruipen met mekaar te bed, en delen je dan heel laconiek mee, dat ze verder samen gaan wonen.

DE JONG: Met permissie, meneer de directeur, wat kon ik er tegen doen? U hebt het ook niet kunnen keren.

DUNEMA: Niet kunnen keren?! Niet WILLEN keren!! Als ik het had willen keren, de Jong, dan was mijn dochter er nu niet met die flapdrol van een zoon van jou vandoor!

DE JONG: Met permissie, meneer de directeur, nu kan ik u toch echt niet meer helemaal volgen. U zegt: als ik het gewild had, had ik het

kunnen keren. U was er tegen. En toch hebt u het niet gekeerd.

DUNEMA: Omdat jullie allemaal tegen me waren!! Jij, je vrouw en die verdomde kinderen, die niets beters wisten te doen dan bij mekaar te kruipen in een woonwagen, waarmee ze nu het hele land doortrekken om overal muziek te maken! Muziek! Laat me niet lachen! Hengsten noem ik dat op een paar krankzinnige instrumenten! Hier, (*pakt een krant*) een foto van mijn dochter in de krant. Staat de duiven te voeren op de Dam, terwijl die zoon van jou met nog zo'n zootje van dat langharige tuig erbij staat te hengsten op die stompzinnige instrumenten. En zoiets staat nu in de krant, zelfs op de voorpagina. Begrijp jij die kranten nu nog? De idiotenste dingen zetten ze er maar in!

DE JONG (*voorzichtig*): Och eh... met uw permissie, meneer de directeur, ik heb die krant toch wel met plezier gelezen.

DUNEMA: Omdat die krant precies mikt op mensen, zoals jij, zonder enig gevoel voor de juiste verhoudingen! Maar intussen staat mijn dochter te pronk voor Jan en Alleman en dat nog wel op de voorpagina!

DE JONG: Maar eh... met permissie meneer de directeur, ze spelen toch niet slecht. Hun groep schijnt veel succes te hebben.

DUNEMA: Groep? Noem jij zoiets een groep? Een stel nozems, dat te lui is om te werken!! Ik wil je niet beledigen, de Jong, maar ik begrijp niet dat jij zulke zoons hebt.

DE JONG: Ik heb er maar één, meneer de...

DUNEMA: Wees blij, dat je er niet meer hebt! Ten eerste staat de wereld nu niet bepaald te schreeuwen om zonen zoals die van jou. En ten tweede komen er al veel te veel mensen op de wereld. En hoe meer mensen er op de wereld komen, de Jong, hoe eenzamer een mens zich gaat voelen temidden van die grote troep. Begrijp je dat, de Jong? Nee natuurlijk begrijp jij dat niet. Dat die twee er vandoor zijn, á la..., dat is nog tot daar aan toe, maar dat ik al bijna geen jaar meer iets van mijn dochter gezien of gehoord heb, dat vreet aan me. Begrijp je dat, de Jong?!

DE JONG: Met permissie, meneer de...

DUNEMA: Helemaal geen permissie! Jij begrijpt er niets van, geen snars, de Jong! Jij begrijpt nooit wat! Wat dat betreft kan ik beter bij je vrouw terecht. Die begrijpt een man als mij tenminste. Een fijne vrouw... Wat die ooit in jou gezien heeft...!

DE JONG: Inderdaad, een heel fijne vrouw, meneer de directeur. Ik heb het met haar getroffen.

DUNEMA: Dat heb je zeker!! Maar als ik haar indertijd was tegen gekomen, had jij haar nu niet gehad.

DE JONG: Maar we kunnen anders best met mekaar opschieten, meneer de...

DUNEMA: Natuurlijk! Met zo'n vrouw kan iedereen opschieten! Maar ik had haar heel wat meer kunnen bieden, de Jong!

DE JONG: Met uw permissie, meneer de directeur, maar daar gaat het niet altijd om.

DUNEMA: O nee?! Gaat het daar niet om?! Dan zal ik je dit vertellen, de Jong: als ik vijftien jaar geleden net zoveel geld had gehad als mi, dan was mijn vrouw er niet vandoor gegaan met die rijke stinkerd!

DE JONG: Misschien, maar...

DUNEMA: Niks geen misschien en niks geen maar! Ze is er vandoor gegaan, omdat ik haar niet genoeg kon toestoppen. En nu ik haar alles geven kan wat haar hartje maar begeert, nu is ze er niet meer. En mijn dochter...? Alles heb ik haar gegeven, wat ze maar hebben wilde... En wat doet ze? Ze laat me ook in de steek en gaat er vandoor met de zoon van één van mijn kantoorbedienden... Ach, ik wil er niet eens meer over praten.

DE JONG: Dat is ook maar het beste, meneer de directeur. U windt zich veel te veel op.

DUNEMA: De Jong, ik heb jou niet om raad gevraagd! Als ik mij op wil winden, dan wind ik mij op!

DE JONG: Natuurlijk, meneer de directeur, maar we hadden het er zojuist over...

DUNEMA (*uitschietend*): "We" hadden het er zojuist over?!!!... "IK" had het er zojuist over! Dat jouw zoon met mijn dochter samen hokt, houdt nog niet in, dat WIJ het er over hebben. Dat houdt hoogstens in dat IK het er over heb!!! (*het belletje op het bureau rinkelt*) O, het is tijd voor mijn pillen. (*hij slikt er enkele in*) Zo, nu kan ik er weer even tegen.

DE JONG: Ik slik nooit pillen.

DUNEMA: Nee, natuurlijk niet. Waarom zou je? Jij hebt alles wat je hartje begeert. Een vrouw, geen al te zwaar werk, geen zorgen...

DE JONG: Hebt u die dan wel?

DUNEMA: Ach, met jou kan ik niet praten. Ik stik in de zorgen. Jarenlang heb ik me rot gewerkt voor het Dunema-koncern. Nu is het groot. Het loopt als een lier. Ik heb geld bij de vleet. Maar er is geen één die het opmaakt. Weet jij wat dat zeggen wil, de Jong, als je geld bij de vleet hebt en er is er niet één om het op te maken?

DE JONG: Nee, meneer de directeur, ik heb nooit geld over.

DUNEMA: Zie je nu wel, dat ik met jou niet kan praten. Met je vróúw, daar kan ik mee praten! Dat is een heel ander mens. Je vindt het

wel goed zeker als ik binnenkort nog es langs kom.

DE JONG: Maar natuurlijk meneer de directeur, dat is een hele eer voor...

DUNEMA (*valt in*): Hou je mond maar, het is helemaal geen eer. Ik voel me eenzaam. Thuis kom ik alleen nog maar 's nachts. Verder leef ik in hotels. Als ik het Dunema-koncern niet had... Ach, waar praat ik eigenlijk met jou over? Ik heb er behoefte aan om eens met je vrouw te praten.

DE JONG: Meneer komt maar wanneer het hem zint.

DUNEMA: Goed de Jong. Dat was het. Je kunt wel weer gaan.

DE JONG (*opstaand*): Maar als ik zo vrij mag zijn, meneer de directeur...

DUNEMA: De Jong, ik heb al meer tijd aan je besteed dan ik van plan was. En dat doe ik dan alleen nog maar omdat die ongelukszoon van jou er met mijn dochter vandoor is en... (*stokt*)

DE JONG: En, meneer de directeur?

DUNEMA: Dat gaat je geen bliksem aan. Ik had je al gezegd, dat je gaan kon.

DE JONG: Dan eh... dan ga ik maar, meneer de directeur... Dank u wel.

DUNEMA (*als groet*): De Jong.

DE JONG (*als groet*): Meneer de directeur. (*af*)

DUNEMA: Dat zo'n vent met zo'n vrouw getrouwd is... (*draait een nummer*) Juffrouw Siderius, er is de hele morgen nog geen telefoon voor mij geweest. Mankeert er wat aan het toestel?... Oh..., er is helemaal niet voor mij gebeld!... Natuurlijk kunt u daar niks aan doen, juffrouw Siderius, maar waar u wel wat aan doen kunt, is, dat mijn agenda niet is bijgewerkt. Wat zegt u? Hebt u hem wel bijgewerkt? Maar mijn lieve mens, er staat geen jota in. Oh... heb ik geen afspraken?... Maar dan moet u ze voor me maken!!! Wat zegt u?... Ja, bent u nu mijn privésecretaresse of niet?! Zo ja, dan maakt u afspraken voor mij en noteert u deze in mijn agenda. U moet de zaken wat beter in het oog houden, juffrouw Siderius. (*kwakt hoorn op de haak en draait alweer een nieuw nummer*) Ja, met mij. Zeg, dat contract met Duitsland, daar heb ik de laatste weken niets meer over gehoord. Wat! Is het al getekend? Door wie dan?! Oh... door jou... Nee nee, vanzelf, jij hebt alle recht om te tekenen. Alleen als ik er ben hè, dan doe ik het liever zelf, begrijp je. Wat? Begrijp je dat niet? Is dat te omslachtig?... Natuurlijk natuurlijk, jij hebt meer geleerd dan ik; je zal het dan ook best weten; we praten er niet meer over. Alleen als straks de cijfers op tafel komen en die zijn niet zoals ze wezen moeten, dan praten we

er misschien nog wel eens over. *(klapt hoorn op de haak. Het belletje gaat weer)* Oh, die verrekte pillen. *(steekt zijn hand uit naar het flesje)* Och, waarom ook? Ik heb toch niks meer te doen. Alles wordt voor mij gedaan. Waarom dan nog langer pillen? Laat maar. *(staat op, begint te ijsberen)* Maar juist dat verdomde niks doen, dat al je werk uit handen nemen, daar wordt een mens knettergek van. *(is weer bij zijn pillen, rukt het flesje open)* Dan toch maar een paar pillen! Helpt het niet voor het één, dan helpt het wel voor het ander. *(stopt een paar pillen in zijn mond. Telefoon gaat)* Ah! De telefoon! Tenminste nog één die mij niet vergeten is! *(pakt de hoorn op)* Ja, hallo, met Dunema... Oh eh... juffrouw Siderius, draaide u per ongeluk het verkeerde nummer?... Natuurlijk neem ik het u niet kwalijk. Vanzelf niet. *(als groet)* Juffrouw Siderius. *(legt hoorn langzaam op de haak)* Niemand meer, die mij nodig heeft... *(ziet voor zich uit)*

SNEL DOEK

Einde eerste tafereel van het eerste bedrijf

EERSTE BEDRIJF

tweede tafereel

(Speelt dezelfde dag. De eenvoudige, maar plezierig ingerichte huiskamer van Jaap en Welmoed. De schrijftafel staat nu midden in de kamer met een gezellig tafelkleed erover heen, omgeven door hoge stoelen. Hoe vlugger het tweede tafereel achter het eerste aankomt, des te meer één en' ander tot zijn recht komt. Misschien is het het beste om niet de lichten in de zaal aan te laten gaan. Als het doek opgaat, zit Welmoed met een handwerkje aan tafel. De koffie staat op tafel klaar, het liefst op een ouderwets lichtje. Dan gaat de buitenbel. Welmoed legt haar handwerkje neer en gaat open doen. Ze laat Dunema binnen)

WELMOED (verbaasd): Meneer Dunema... Komt u binnen. Er is toch niets met Jaap?

DUNEMA: Nee, er is niets met hem. Tenminste niet meer dan anders. Ik heb vanmorgen nog met hem gesproken.

WELMOED: Oh, ik was al bang. Hij heeft het nogal druk de laatste tijd en...

DUNEMA: Druk? Dan toch zeker niet bij mij?

WELMOED: Wel bij u.

DUNEMA: Daar heb ik anders nooit wat van bemerkt.

WELMOED: U ziet hem ook bijna nooit.

DUNEMA: Dat moet u niet zeggen. Ik heb hem het laatste jaar meer gezien dan in die 25 jaar daarvoor.

WELMOED: Dat komt omdat onze kinderen het eens zijn. Maar gaat u zitten. U wilt zeker wel een kopje koffie?

DUNEMA: Graag. Hebt u de laatste tijd nog wat van de kinderen gehoord?

WELMOED: Ben heeft twee maanden geleden nog een brief gestuurd en hij heeft na die tijd ook nog een paar maal gebeld. En dan die mooie foto in de krant. Die heeft u zeker wel gezien?

DUNEMA: Ja, afschuwelijk, we staan voor aap.

WELMOED: Hoe kunt u dat nou zeggen? Ik vind hem juist zo aardig.

DUNEMA: Ik had u wijzer willen hebben. Een dochter van Dunema in de krant, terwijl ze duiven staat te voeren op de Dam.

WELMOED: Ze kijkt er zo gelukkig op.

DUNEMA: Wat is geluk? Ik heb mijn hele leven gezocht naar een beetje geluk, maar...

WELMOED: Uzelf nooit de tijd gegund om het ook werkelijk te vinden.

DUNEMA: Wat moest ik anders nadat mijn vrouw er vandoor was?

Het enige dat mij overbleef was werken, hard werken, het Dunema-koncern opbouwen.

WELMOED: U had zich misschien ook eens af kunnen vragen wáárom uw vrouw was weg gegaan.

DUNEMA: Dat was duidelijk zat. De zaak lag op zijn kant. Er was geen geld om te schitteren. En daar kon ze niet buiten, de luxe pop. Wat kon ik toen anders doen dan alles op alles zetten om de zaak weer zo vlug mogelijk op poten te krijgen? Zou u het anders gedaan hebben?

WELMOED: Ik weet het niet. Ik heb nooit een zaak gehad. Ik heb alleen maar voor mijn man en mijn zoon geleefd. Het is niet erg modern, dat weet ik wel, maar ik ben er gelukkig mee geweest en ben het nog.

DUNEMA: En ik heb met al mijn werken het geluk niet kunnen vinden. Het is nu zelfs zover gekomen, dat ze me op de zaak niet eens meer nodig hebben. Niemand heeft mij meer nodig. Zelfs mijn dochter niet. Die is op hol geslagen met uw zoon.

WELMOED: Op hol geslagen... Hoe durft u het zeggen? Die twee hebben mekaar gevonden voor heel hun verder leven.

DUNEMA: En ik noem het op hol geslagen. Ze zijn niet eens getrouwd, wonen in een woonwagen en brengen hun dagen door met wat te rammelen op een paar muziekinstrumenten.

WELMOED: Als dat nu hun lust en hun leven is, meneer Dunema.

DUNEMA: Ach wat, hun lust en hun leven? Een kerel als jouw zoon behoort te werken.

WELMOED: Hij werkt ook.

DUNEMA: Noemt u dat werken? Voor zo'n grote kerel? Ik noem dat spelen, zoals wij deden toen we nog kinderen waren.

WELMOED: Iedereen moet zijn eigen leven maken, meneer Dunema. De één maakt er iets moois van en voelt zich gelukkig. De ander weet er geen raad mee en voelt zich dood ongelukkig.

DUNEMA: Zoals ik, wou u zeggen.

WELMOED: Ik heb het nu niet over u, maar over onze kinderen. En niemand kan een ander zijn leven maken. Iedereen moet het zelf doen. Ja, ook u.

DUNEMA: En heb ik dan niks van mijn leven gemaakt?

WELMOED: Ach meneer Dunema, zolang u hier bent, heb ik u alleen nog maar horen klagen. Vindt u dan dat u er wat van gemaakt hebt?

DUNEMA: Ik heb het Dunema-koncern opgebouwd, groot gemaakt, het loopt als een lier en ik heb geld bij de vleet.

WELMOED: Maar u bent niet gelukkig, zegt u zelf. Begrijpt u nu misschien een beetje waarom uw dochter niets om geld geeft? Ze

heeft niets dan ongeluk om haar heen gezien, juist dank zij dat geld, dat gejaag naar geld.

DUNEMA: Maar intussen heeft ze er toch maar royaal van geprofiteerd. Alles heeft ze gehad wat haar hartje maar begeerde.

WELMOED: Alles?

DUNEMA: Alles ja. En als zij die zoon van u niet was tegen gekomen...

WELMOED: Met wie zij nu gelukkig is. Een geluk dat zij nooit gekend heeft in haar leven.

DUNEMA: Ach wat! Met die muzikmakerij kan hij voor haar het zout nog niet in de pap verdienen.

WELMOED: Met u valt niet te praten, geloof ik. U begrijpt het niet of wilt het niet begrijpen. U begrijpt er niets van.

DUNEMA (*ziet haar even aan; moet hij razend worden of niet? Dan*): Het is alsof ik mezelf hoor praten tegen uw man.

WELMOED: O, mijn man begrijpt het wel! Mijn man begrijpt alles. Mijn man is zo, zo...

DUNEMA (*invallend*): Mevrouw de Jong, ik ben hier niet gekomen om te praten over uw man.

WELMOED: Nee, over onze kinderen.

DUNEMA: Nee, over mezelf.

WELMOED: Dat u zich niet gelukkig voelt, ondanks al uw geld.

DUNEMA: Mevrouw de Jong, nu moet u eens ophouden met me de les te willen lezen: U hebt tot nu toe niet anders gedaan. En daarvoor ben ik hélemáál niet gekomen.

WELMOED (*rustig*): Zegt u dan maar waarvoor u wél gekomen bent.

DUNEMA: Hè...? Eh... Nou ja... ik geef toe, dat ik me niet zo gelukkig voel.

WELMOED: En daar had ik het zojuist over en toen viel u tegen me uit, dat ik eens op moest houden met u de les te willen lezen.

DUNEMA: Nou ja eh... maar u eh... Och, vergeet het maar weer, ik ben wat opvliegend tegenwoordig.

WELMOED (*met een vriendelijk glimlachje*): Tegenwoordig? Ik heb u nooit anders gekend.

DUNEMA (*grijpt haar vriendelijke toon aan*): Nu zijn we waar we wezen moeten. Mevrouw de Jong, ik zou u graag eens wat beter leren kennen.

WELMOED: Mij? Hoe eh... hoe bedoelt u, meneer Dunema?

DUNEMA: Nou gewoon, wat beter leren kennen. Ik heb u al gezegd dat mijn hele leven niets anders is geweest dan werken en nog eens werken. Mijn vrouw heeft mij vijftien jaar geleden in de steek gelaten en al die tijd heb ik nooit weer eens echt met iemand

kunnen praten, ik bedoel in een gezellige huiselijke sfeer.

WELMOED: Maar meneer Dunema, de deur staat hier altijd wagenwijd voor u open. U komt maar zoveel u wilt. Mijn man zal het een grote eer vinden. Hij is al zo blij dat u tegenwoordig zo af en toe eens met hem praat. Hij heeft grote bewondering voor u. Dus als wij u daarmee helpen kunnen.

DUNEMA: Dat bedoel ik niet!

WELMOED: Wat bedoelt u dan wel? We zullen het 's avonds echt gezellig voor u maken. Mijn man heeft veel interessen. Ik begrijp best dat u niet altijd rond wil hangen in een hotel.

DUNEMA: Als ik kom praten, kom ik niet voor uw man!

WELMOED: O...

DUNEMA: Het is een beste man, maar zoals hij zijn er miljoenen op de wereld.

WELMOED: O nee, zoals hij...

DUNEMA: Laat me uitspreken, mevrouw de Jong. Miljoenen zoals hij, maar hij heeft een vrouw, zoals er maar heel weinigen zijn.

WELMOED: Meneer Dunema...

DUNEMA: Stil. Ik begrijp bij God nog steeds niet, hoe jullie elkaar gevonden hebben, maar tja... tenslotte heb ik ook een vrouw getrouwd die niet bij mij paste. Wat ik zeggen wilde, mevrouw de Jong...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto